

[Lilli Gyldenkilde]

at der er afsat i alt 110 mill. kr. for 1985 til uddannelsessiden i denne lovgivning. Vi ved, at der er brug for ca. 17.000 pladser i 1985. Vi ved også, at der bliver brug for ca. 35.000 uddannelsespladser til langtidsledige i 1986. Det tal kan vi så diskutere igen og igen, men én ting må da være helt sikker, og det er, at ingen vel i fuldt alvor kan tro – hvad enten det er 35.000 pladser, der skal bruges til næste år, eller det er 20.000 oven i de 17.000, vi skal bruge i år – at det kan klares for 110 mill. kr. Når så det radikale venstre har fået det løfte, at der nok skal blive sat penge af, mens undervisningsministeren her står og siger, at der skal spares 425 mill. kr. på undervisningsbudgettet til næste år, hvordan kan man så tro, at der vil blive sat penge af til disse ting?

Jeg vil bede det radikale venstre, ikke for min skyld, heller ikke for det radikale venstres skyld, men for de langtidslediges skyld, om at være meget opmærksomt på dette problem, for det vil være rystende, hvis man ikke er opmærksom på, hvad der skal bruges af penge i 1986. Indtil nu har man ikke villet ind på, hvad der skulle ske i 1986, men man kommer ikke uden om det, for tiden går jo.

Så skal jeg sige et par ord om nogle tal, jeg har fået fra Vejle amt. Vi har talt om Nordjyllands amt, og vi har talt om Fyns amt, og jeg kan så føje noget til om Vejle amt. Vi ved noget om situationen i Vejle amt med hensyn til langtidsledige. Vi ved, at 66 pct. af samtlige langtidsledige i Vejle amt er kvinder. Vi ved, at 75 pct. af samtlige langtidsledige i Vejle amt har ønske om at få en specialarbejderuddannelse, fordi det stort set er folk, som ingen uddannelse har, eller som har en meget kortvarig uddannelse, eller også er de tillærte. Og et specialarbejderskolekursus er, hvad de kan overskue at se frem til. Vi ved også, at der er en dækningsgrad på 97 pct. på de to specialarbejderskoler i området, nemlig i Kolding og i Horsens, så det lader sig ikke gøre at proppe mere ind dér, medmindre man er i stand til at leje lokaler ude i byen og sætte noget maskineri ind osv.

Noget af det, der er karakteristisk for hele denne sag, er altså, at vi godt ved allerede nu, at det ikke lader sig gøre. Vi deler i SF intentionen om at give arbejdsløse mulighed for at uddanne sig; deri er vi fuldstændig enige. Men det betyder også, at der må sættes de fornødne midler af til det, og at der

burde have været planlagt ordentligt på disse områder ikke blot for de langtidslediges skyld, men sandelig også af hensyn til dem, som nu skal sidde og arbejde med ordningen og forsøge at administrere den.

Det sidste, jeg skal sige i den forbindelse, drejer sig om ligestillingskonsulenterne. Når vi er enige om, at der nu skal sættes en uddannelsesindsats i gang – det er hele folketinget enige om, vi er bare ikke enige om, hvorvidt det bliver gjort godt nok med denne lovgivning, vi er ikke enige om, at folk skal på graduerede dagpenge – og man ved, at 65–70 pct. af dem, der skal tilbydes uddannelse, er kvinder, så finder jeg det fuldstændig grotesk, at vi i 1985 stadig væk kun har én ligestillingskonsulent i hvert amt her i landet. Man burde i hvert fald kunne få ansat 16 nye ligestillingskonsulenter i forbindelse med netop denne lovgivning.

Estrup (RV):

Hr. Svend Auken sagde i sit indlæg, at når man havde brugt grundlovens § 41, var det, fordi lovforslagene ikke var gennemarbejdet til bunds. Det var den egentlige argumentation. Hr. Svend Auken, jeg må sige, at det er svært for os andre at tro på, at det er argumentet. 14 dage for at gennemarbejde noget, som vi alle sammen ved er vanskeligt stof, hvor en række ting først kan blive afklaret, når ordningen er i gang, det argument er ikke rigtig noget, der kan sælges.

Det, vi jo har set i dag, har nærmest været en fortsættelse af de 14 dages udvalgsarbejde, og jeg ved ikke, om man har troet, at 3 timers ekstra udvalgsarbejde så ville kunne afklare det. Det tror jeg ikke at man har kunnet regne med, og jeg har af samme grund afholdt mig fra at gå ind i diskussionen om de enkelte detaljer i forbindelse med lovforslagene. Jeg tror, vi må se i øjnene, at dette er noget, som skal følges i den kommende tid, noget, hvor vi alle sammen må interessere os for, hvordan uddannelses tilbuddene virker. Er det de rigtige, er de placeret de rigtige steder, hvordan kan vi gøre det bedre?

Når det er sagt, vil jeg tilføje, at mange i dag har været interesserede i spørgsmålet om at kalde det en forsøgsordning. Jeg synes ikke, at ordet er særlig væsentligt. Der er tale om, at vi sætter en lovgivning i gang, hvortil